

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 20.178 van 9 december 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X Lal, die oorspronkelijk verklaarde van Bhutaanse nationaliteit te zijn en nadien van Nepalese nationaliteit te zijn, op 30 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juli 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.C. FRERE loco advocaat B. SOENEN en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 3 februari 2008 het Rijk binnen en diende op 4 februari 2008 een asielaanvraag in. Op 14 juli 2008 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *“U verklaarde over de Bhutanese nationaliteit te beschikken, tot de Lhotshampa-bevolking te*

behoren en afkomstig te zijn uit het district Sarbang. Uw broer was lid van de "Bhutan People's Party" (BPP) Op 03/01/1993 kwam de politie en het leger bij jullie thuis controleren of jullie daar nog woonden. Eerder hadden jullie het bevel gekregen om Bhutan te verlaten omwille van uw broers lidmaatschap van de "BPP". Uw moeder werd geslagen. Toen u tussenbeide wilde komen werd u gearresteerd. U werd opgesloten in de gevangenis van Gelephu. U werd er mishandeld. Op 29/07/1993 werd u vrijgelaten. U werd door de politie naar de grens met India gebracht en het land uitgezet. U vernam geen nieuws meer over uw moeder. U woonde vervolgens in India. In India kreeg u op 04/05/2007 ruzie met Laxman Karki waar u lang bij had gewoond en bij had gewerkt. De volgende dag liet hij u arresteren. Hij had de politie verteld dat u een lid was van een terroristische organisatie en had een valse lidkaart van de "Alfa Association" in uw huis verstoppt. Op 02/01/2008 werd u vrijgelaten door tussenkomst van Laxman's vader. U diende zich elke week bij de politie te melden. U besloot India te ontvluchten omdat u vreesde dat de politie u om een andere reden zou oppakken. Op 02/02/2008 nam u in Delhi het vliegtuig naar Parijs, Frankrijk, waar u de volgende dag aankwam. Dezelfde dag reisde u door naar België. Ter staving van dit asielrelaas legde u volgende documenten neer: attest van uw Bhutanese werkgever "Norbu Construction", uw Bhutanese identiteitskaart. Na herhaaldelijke confrontatie met uw visumdossier waarover het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) beschikt en waaruit blijkt dat u de Nepalese nationaliteit hebt gaf u toe van Nepal afkomstig te zijn. U verklaarde dat uw ouders in Bhutan waren geboren en in 1983 (2040) naar Nepal kwamen. Uw vader verkreeg er via corruptie een "citizenship card". U verklaarde dat u officieel een Nepalese burger bent. U verliet Nepal omdat uw bedrijf door het conflict achteruit boerde. U had veel schulden en kon uw werknemers niet langer betalen. Uw werknemers eisten compensatie. U kwam naar Europa om de markt te verkennen. Nadat naar uw vrees bij terugkeer werd gevraagd verklaarde u bang te zijn problemen te krijgen met de "Youth Communist League (YCL)". Nadat uw advocaat deze vraag nogmaals stelde, verklaarde u dat u sympathie had met de koningsgezinde "National Democratic Party", en dat u daardoor problemen zou krijgen met de YCL."

3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. Verzoeker "kan niet akkoord gaan met de motivering van de beslissing die door de Commissaris generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen genomen is".
1. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, p. 95). Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen

dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506).

Nopens de status van vluchteling.

3. De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd: *“Na het gehoor door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden verleend. U pleegde immers een lang volgehouden identiteits- en herkomstfraude. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken en aanvankelijk voor het CGVS (p. 1-13) verklaarde u over de Bhutaneze nationaliteit te beschikken en u legde een Bhutaneze “citizenship card” en een werkgeversattest neer die dit moesten bewijzen. Ook na confrontatie met uw visumdossier, waarvan een kopie aan het administratief dossier is gevoegd, bleef u volhouden van Bhutan afkomstig te zijn en poogde u het visumdossier toe schrijven aan de smokkelaar. Uiteindelijk gaf u toe een Nepalese burger te zijn en dat de Bhutaneze “citizenship card” aan uw oom die in een vluchtelingenkamp in Nepal verblijft, toebehoort. (CGVS p. 13). Men kan echter redelijkerwijs verwachten dat u bij het indienen van een asielaanvraag van bij aanvang van de asielprocedure en spontaan een waarheidsgetrouwe en zo volledig mogelijke getuigenis aflegt omtrent de elementaire gegevens van uw asielaanvraag (UNHCR Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, p.48-49). Uw uitleg voor deze frauduleuze verklaringen, namelijk dat u het CGVS niet vertrouwde en dat u hoorde dat echte Nepalezen direct werden teruggestuurd, kan niet als aanvaardbare verschoningsgrond voor uw bedrieglijke handelwijze worden aangezien en is zodoende geen aanneembare reden die ons toelaten over de fraude heen te stappen. Het feit dat u na confrontatie met uw visumdossier bleef volhouden van Bhutan te zijn en het dossier aan de smokkelaar toeschreef, toont aan dat u doelbewust en op een volhardende wijze de Belgische asielinstanties probeerde te misleiden. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van heel uw asielrelaas. Op basis van het algemene rechtsbeginsel “Fraus omnia corrumpit” kan dan ook geen geloof meer worden gehecht aan de nadien door u uitgedrukte vrees ten opzichte van Nepal. Uw beweerde problemen in Nepal met de “YCL” kunt u bovendien op geen enkele manier staven. Uw loutere verklaringen daaromtrent zijn dan ook niet van die aard om het frauduleus karakter van uw eerdere verklaringen op te heffen. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen gunstig gevolg worden gegeven aan de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.”*
4. Verzoeker stelt dat hij *“heeft bij aanvang van zijn asielaanvraag een andere identiteit aangenomen uit vrees om teruggestuurd te worden als Nepalese staatsburger. Via derden had de verzoeker immers vernomen dat echte Nepalezen teruggestuurd worden. Hierdoor kreeg de verzoeker schrik van de Belgische asielinstanties. Pas op het moment dat de verzoeker notie kreeg dat hij de anderen onterecht had geloofd, hoopte de verzoeker nog een laatste kans zou krijgen om zijn ware vluchtmotieven te kunnen toelichten. De Commissaris-generaal heeft echter ten onrechte beslist dat er geen geloof meer kan gehecht worden aan de ware toedracht van de vluchtedenen van de verzoeker op basis van het rechtsbeginsel “Fraus omnia corrumpit”. “*

1. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker pas na herhaaldelijke confrontatie met zijn visumdossier toegeeft dat hij een Nepalees staatsburger is. Uit het gehoorverslag blijkt dat toen verzoeker volhardde dat het visumdossier hem niet aanging, de interviewer stelde *“Dan kunnen we het hier afronden, als u niet wil toegeven dat u van Nepal bent.”* en *“Kunnen we niet [spreken] over uw problemen in Nepal? Ik laat u eerst eventjes praten met uw advocaat?”* en dat verzoeker daarop, na overleg met zijn advocaat toegaf *“Het is mijn dossier, ik verontschuldig me.”* (gehoorverslag CGVS, 18.06.2008, p.13). Dat verzoeker spontaan zijn Nepalese identiteit vermeldde omdat hij beseftte dat hij zijn adviseurs onterecht had geloofd kan dan ook bezwaarlijk overtuigen aangezien verzoeker pas toegaf toen hij geen belang meer had in het ontkennen van zijn nationaliteit. Verzoeker is verantwoordelijk voor de verklaringen die hij aflegt. Foute informatie door derden is geen verschoningsgrond. Van een kandidaat-vluchteling mag minstens verwacht worden dat hij de asielinstanties van het land waar hij om bescherming vraagt volledig vertrouwt en dan ook van bij zijn eerste verhoor de volledige waarheid vertelt omtrent zijn identiteit, afkomst en asielmotieven, te meer daar hij er belang bij heeft bescherming te vinden voor zijn vermeende vervolger. Verzoekers handelwijze is niet te verzoenen met een gerichte vrees voor vervolging.

5. Verzoeker meent thans dat hem *“een laatste kans”* moest geboden worden *“om zijn ware toedracht van zijn vlucht toe te lichten”*.

“a) Verzoeker heeft inderdaad toegegeven dat hij omwille van een gegronde vrees uit Nepal is gevlucht maar heeft de kans niet gekregen zijn vluchtmotieven grondig toe te lichten.

b) Verzoeker heeft Nepal ontvlucht omdat hij sympathieën heeft met de monarchistische partij National Democratic Party”. Hij vreest voor represailles van de Youth Communist Leagues’.

c) Verzoeker heeft niet de kans gekregen zijn ware vluchtmotieven toe te lichten voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen.

d) Verzoekers bedrijf dreigde failliet te gaan door de verslechterde situatie in Nepal. Hij vreesde voor represailles van zijn werknemers.”

1. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker verklaarde met betrekking tot zijn vertrek uit Nepal: *“Ik had een klein bedrijf van tapijten in Nepal en plots business achteruit door probleem Maobadi, veel schulden, kon werknemers niet betalen, ze eisen compensatie, kon het niet betalen. Ik kwam naar Europa om hier de markt te verkennen en bestellingen binnen te krijgen.”* (gehoorverslag CGVS, 18.06.2008, p.13).
2. Derhalve dient te worden vastgesteld dat verzoeker op het Commissariaat-generaal, in tegenstelling tot wat het verzoekschrift beweert, wel de gelegenheid kreeg in laatste instantie zijn problemen in Nepal toe te lichten en dat hieruit ontegensprekelijk blijkt dat hij om economische redenen, voor zijn “business” naar Europa kwam. Dat hij nood zou hebben aan internationale bescherming omwille van vrees voor zijn werknemers of omwille van zijn beweerde sympathie voor de monarchistische partij en vrees voor represaille van de “Youth Communist League” kan dan ook geenszins overtuigen. Verzoekers handelwijze is niet enkel frauduleus bij zijn eerste verhoor. Hij houdt manifest foute en bedrieglijke verklaringen aan ook wanneer hij met zijn visumdossier geconfronteerd wordt. Verzoekers toelichtingen in zijn verzoekschrift over zijn vrees in Nepal is niet enkel strijdig met zijn eigen verklaringen, het verzwakt verder zijn

bedrieglijkheid nu hij opnieuw met valse voorwendsels de asielinstanties tracht te misleiden.

3. De Raad besluit dat door deze vaststellingen, met name het manifest gebruik van een andere nationaliteit, het verzwijgen van het feit dat hij wel degelijk in het bezit was van een paspoort met visum en aldus legaal het Schengengebied betrad, verzoeker volhardde in zijn leugens en een bewuste poging ondernam om de asielinstanties te misleiden.
6. Overeenkomstig het algemeen rechtsbeginsel “fraus omnia corrumpit” kan geen gunstig gevolg worden verleend aan het beroep van een vreemdeling die bedrog pleegt bij het indienen van een asielaanvraag. Verzoeker heeft de autoriteiten op wiens bescherming hij een beroep wilde doen bewust misleid zodat de onontvankelijkheid van het beroep dient te worden vastgesteld wegens het ontbreken van het wettelijk vereiste rechtmatig belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 9 december 2008 door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

K. DECLERCK.